

Men den højtærede Minister, der har været længe udenfor Landets Grænser, er maaske ikke bekendt hermed. Det kan man gøre, og det kunde man egentlig vide paa Forhaand. Selv om man ikke havde bygget Lokomotiver i Forvejen, kunde man vide, at det kunne vi selvfølgelig gøre. Man laver i Almindelighed heller ikke Ure herhjemme, men der er enkelte, som lave Urværker, som saa selvfølgelig blive meget dyrere end de tilsvarende i Udlandet. Og saaledes ogsaa, naar man bygger et enkelt Lokomotiv. Altsaa, det behøve vi ikke at faa oplyst, og den højtærede Minister vilde have Uheld med sig, hvis han ved Bygning af disse 2 Lokomotiver vilde skaffe sig, som han kaldte det, et forretningsmæssig godt Grundlag for den private Lokomotivbygning. Hvorledes skulde den højtærede Minister, naar vi fremtidig skulde bygge Lokomotiver her af den Størrelse, der er Tale om, altsaa til et halvt Hundredetusinde Kr., egentlig faa noget Grundlag at staa paa, naar han vil bygge det samme Lokomotiv for 70,000 Kr.? Det er ganske vildt. Det er ikke noget forretningsmæssig fornuftigt og forsigtigt Skridt, det er et ufornuftigt Skridt, naar den højtærede Minister ikke ønsker netop at faa den Slags Ting oplyste, som jeg begyndte med at nævne.

Hvis der var Tale om et Forsøg, som ikke den højtærede Minister vilde gøre for sit personlige Vedkommende, men som Administrationen vilde gøre, mener jeg, at saa kunde man godt ofre disse 40,000—50,000 Kr. derpaa. Det var Forsøget vel værd, naar der var Tale om en Virksomhed, — der, naar vi virkelig skulle bygge — som det vist stod i Kommissionsbetænkningen, alene til Staten vil dreje sig om 35 Lokomotiver om Aaret. Det vilde i og for sig være et lille Beløb at anvende til Forsøg, og det vilde være overmaade godt anvendt. Men nu siger den højtærede Minister, at han slet ikke ønsker at gaa over til Statsdrift, men han, altsaa Staten, maa have et Værksted, paa hvilket han kan foretage saadanne Forsøg. Men naar det ikke er Staten, som fremtidig skal bygge, var det saa ikke bedre at anvende Pengene til at lade private Fabrikker bygge? Derved blive ogsaa Pengene her i Landet til nationalt Arbejde. Og idet jeg nu stiller det Spørgsmaal: Hvad er det egentlig, Ministeren vil faa oplyst ved sit Forsøg? vil jeg ved Siden deraf stille den Opfordring til Ministeren, hvis han ikke har bedre Fundament for sit Forslag end det, han før mødte frem med, at han

tager sit Forslag tilbage og fremsætter paa Tillægsbevillingsloven Forslag om Bygning af 2 eller 3 Lokomotiver.

Jeg ønsker at spørge den højtærede Minister, om han, hvis der for ham kommer til at foreligge Forslag om, at disse 2 Lokomotiver kunne bygges for et Beløb, der f. Eks. er 25,000 Kr. billigere end det, han her foreslaar, vil tage sit Forslag tilbage og antage et saadant Forslag fra en privat Fabrik. Jeg antager, at den højtærede Minister vil kunne faa de fornødne Oplysninger ved saadan en Bygning af 2 Lokomotiver paa denne Maade lige saa godt eller bedre end ved at lade dem bygge ude paa Statsbaneværkstederne. For mig er det ikke afgørende, om det bliver 2 eller 3, men jeg ser helst, det bliver 3, for saa bliver der saa meget mere Arbejde. Altsaa, hvis den højtærede Minister kan faa de samme 2 Lokomotiver byggede for 115,000—120,000 Kr. eller faa 3 Lokomotiver byggede til et Beløb af 15,000 Kr. mere, end han her foreslaar, finder saa ikke Ministeren, at det vil være det eneste forsvarlige at gøre det?

Efter Ministerens Foredrag er det mig som sagt umuligt at give dette Forslag min Stemme. Men jeg vil tilsige Ministeren min Stemme, naar han vil stille et Forslag gaaende i den Retning, som jeg her har nævnt. Derved komme vi ud over det, som Ministeren mente var en Vanskelighed i Øjeblikket, nemlig at man ellers, hvis man ikke vedtog det foreliggende Forslag, vilde komme til at vente et Aar endnu med Paabegyndelsen af Lokomotivbygning. Det komme vi altsaa ikke til, den højtærede Minister vil lige straks kunne benytte en saadan Bevilling, naar han skaffer sig den.

Samuelson: Den højtærede Minister udtalte, at da han havde gennemlæst Lokomotivkommissionens Beretning, var han ikke i Tvivl om, hvorvidt han skulde fremme dette Forslag, og at han underhaanden havde faaet at vide, at private Fabrikker vilde og kunde bygge Lokomotiver billigere, end Indberetningen omtaler. Jeg har den samme Følelse efter at have hørt Udtalelser af et af disse Firmaer, Wied og Vestesen, at man var kommen noget højt op, men naar man i Kommissionen er kommen saa højt op, skulle de Herrer i dette Ting vide, at det skyldes Direktørerne Knudsen og Caroc, som vare Repræsentanter for Arbejdsgiverne i denne Komité. Det var dem, som ikke vilde gaa længere ned med Pri-